

Tale af Bruno Gröning, Traberhof ved Rosenheim, 15.10.1949 om aftenen.

"Jeg kan fuldt og helt sætte mig i Deres sted."

Henvisning:

Denne oversættelse følger nøjagtigt den stenografisk protokollerede afskrift af talen, som Bruno Gröning holdt den 15. oktober 1949 om aftenen på Traberhof ved Rosenheim.

For at sikre kildens ægthed, blev der bevidst givet afkald på sproglig eller grammatisk korrektur i teksten.

Optagelser af Bruno Grönings foredrag med hans originale stemme kan fås som cd, og kan bestilles på følgende Internetadresse: www.bruno-groening-stiftung.org

Tale af Bruno Gröning, Traberhof ved Rosenheim, 15.10.1949 om aftenen.

"Jeg kan fuldt og helt sætte mig i Deres sted."

Mine kære syge!

Jeg kan fuldt og helt sætte mig i Deres sted. Jeg er her jo med legeme og sjæl, for at give Dem hjælp og helbredelse. Men De ved jo allerede, at man ikke lader noget være uforsøgt, for at jeg ikke er eller skulle være i stand til at give Dem hjælpen. De har læst så mange skønne små blade, hvor man vil diske op med alt muligt, for at De ikke skal blive sunde. Det er ikke min skyld! Jeg er der dag og nat kun for Dem. Det er overalt altid det samme, overalt er der søgende mennesker, overalt lader man mig ikke være i ro. Jeg tager det ingen fortrydeligt op, men De må bare lade mig få den korte tid, til det er kommet så vidt, at jeg kan give Dem hjælp og helbredelse under ordnede forhold. Jeg har ladet Dem vide, at jeg ville være kommet i fare, hvis jeg ikke indtil i dag havde forstået at træffe sikkerhedsforanstaltninger. Og det ønsker jeg ikke at gøre endnu engang.

Jeg tager Dem det ikke ilde op! Men De kan på den anden side ikke fortænke mig i, at jeg nu må lade Dem vente. Jeg har jo ladet Dem få at vide, at jeg på mandag vil hjælpe de mennesker, der er kommet langvejs fra, og som måske allerede i dag har brugt deres sidste Pfennig. Men med min bedste vilje kan jeg ikke gøre det tidligere. Jeg må fortsætte, jeg har ingen nattero, det skader heller ikke. Men jeg må udnytte hvert minut for at komme så vidt, at jeg kan give Dem denne hjælp her under ordnede forhold.

Det gør mig bestemt bitterligt ondt, men netop, fordi det gør mig ondt, arbejder jeg endnu mere på det. I øjeblikket tager jeg mig endnu ikke af, at man har startet smudsigheder, som ikke svarer til kendsgerningerne. Men det skal ikke forstyrre mig. Jeg ser, hvordan alle mennesker er i nød og elendighed. Sygdom har hjemme overalt, og da vil og skal jeg hjælpe.

Tale af Bruno Gröning, Traberhof ved Rosenheim, 15.10.1949 om aftenen.

"Jeg kan fuldt og helt sætte mig i Deres sted."

Tag venligst en genstand, som De har hos Dem, ligegyldigt hvad det er, i den højre hånd. De som ikke har noget, tager en stok, eller damerne en taske, en eller anden ting.

Tag roligt armen ned, og så vil jeg i det mindste først og fremmest tage Deres smerter, hvis der ikke straks sker en helbredelse. Jeg ønsker Dem det af hele mit hjerte. Læg venligst mærke til Deres krop, hvad der foregår dér, at smerterne er forsvundet. Hvis De mener, at De endnu har smerter i eller på Deres krop, så vil De konstatere, at det ikke mere er de samme, men at der allerede er reguleringssmerter.

Hvis jeg kun havde med helbredelsen at gøre, så var det hele ikke så slemt. Hvis jeg kun havde arbejdet med at skaffe kurstederne, var det heller ikke så slemt. Det værste er, at beskidte munde er i gang med at trække hjælpen fra Dem, idet man endog ikke har ladet noget være uforsøgt for at tilintetgøre mig. Men jeg lader enhver vide, at det vil de aldrig være i stand til.

(Tilråb: "Hr. Gröning. Lad De dem skrive og snakke, De har vores tillid, og den vil De altid beholde. Gud beskytte Dem!")

Katolsk præst:

"Hr. Gröning, jeg er katolsk præst, og jeg er også kommet her, fordi jeg har tillid til Dem. Og jeg var rystet, ligesom folkene der kom til Dem med samme tillid, ved at høre, at der ikke bliver helbredt i dag, at der ikke kan blive helbredt. Og nu har jeg fået den tanke, og jeg tror, at jeg i alles navn kan sige, at vi vil støtte Dem i Deres arbejde med at grundlægge kursteder, ved at alle interesserede kan erklære sig rede til at yde et bestemt ugentligt, månedligt, kvartalsvis eller årligt bidrag. Ved en appel ville der komme millioner ind, mere end for nogen som helst anden sag."

Bruno Gröning:

Jeg takker Dem, hr pastor, for at De netop har talt i min interesse. Jeg takker Dem for de gode ord og for den store tillid, som De også i alle de syges navn har udtalt her. Alle de beskidte mennesker har ikke ladet noget være udforsøgt for at genere mig i mit arbejde, i den hjælp, jeg skal formidle. Fire forgiftninger har der været, men jeg er endnu ikke død; så vidt er det endnu ikke kommet. Jeg mærker dog endnu intet til det, selv om jeg har taget det meste. Men gør Dem ingen bekymringer, jeg drikker det litervis. Jeg har ikke taget fejl af alle disse smudsige mennesker, straks jeg kom til München. Men også det vil blive opklaret, og disse mennesker vil jeg vide at stille til skue.

(pause)

Jeg kan ganske bestemt sige, at, sådan som De står foran mig her, har De fået hjælpen tildelt. I de få dage, hvor jeg igen var undervejs, har utallige mennesker bekræftet for mig, at de har modtaget helbredelsen her i mængden. Jeg ved også, at når De viser mig tillid, vil De modtage helbredelsen. Det beror blot altid på størrelsen af lidelsen, som den ene og den anden har i sin krop. Alt tager sin tid. Men hos mig går det

Tale af Bruno Gröning, Traberhof ved Rosenheim, 15.10.1949 om aftenen.

"Jeg kan fuldt og helt sætte mig i Deres sted."

ofte hurtigere, end mange mennesker overhovedet kan tænke sig. I dag er jeg allerede så vidt – og det kunne jo gå endnu bedre – at jeg på tre minutter har givet en blind kvinde sit fulde syn igen. Og derfor er jeg, allerede da jeg betrådte Herfords jord, begyndt at arbejde på at oprette kursteder. Der kan jeg gå fra det ene menneske til det andet, det går lynhurtigt, og så er det sket. Ligesom her, når jeg fortsat ville gøre der samme, og den ene eller den anden intet mærker, fordi han er distraheret, så ville han i øjeblikket sige, at det jo ikke har hjulpet. Men det vil være indlysende for enhver, at svampen, der vokser på jorden, ikke allerede, før De har talt til tre, vil være så stor, som den skal blive. Også det tager sin tid.

Jeg lader Dem vide, at De må have tillid til mig og troen på Vorherre, og må styrke den og bære denne guddommelige tro i Dem hele livet. Ikke kun, som der hidtil har været mennesker, der troede, at når de dagligt eller en gang om ugen gik i Gudshuset, så var de allerede mennesker, at de kunne regnes med til dem. Nej, mine kære syge, sådan er det ikke, man skal ikke det ene øjeblik bede, og det næste øjeblik være en helt anden, være et slet menneske. Nej, lev med troen, så kan De ikke være et slet menneske, så er De værd at blive kaldt et menneske.

Men jeg vil ikke opholde Dem med en lang tale; jeg ved, at De ved, hvem jeg er, hvad jeg føler mig forpligtet til, og at jeg også står inde for det, og vil gøre det, som jeg føler mig forpligtet til.

Mine kære syge, jeg håber, at De har forstået mig, og jeg tager også mig selv på ordet. Jeg har lovet Dem mandag middag at fuldføre en helbredelse på mennesker, der er kommet langvejs fra, fra den russiske zone, for ikke at tale om fra nabolandet eller fra Westfalen eller Schleswig-Holstein, under tilkaldelse af en læge, så de smudsige flabe heller ikke her skal kunne tale ilde om mig. Jeg følger selv hvert tilfælde, og har også givet mine folk det hverv, at gøre det samme, og har allerede ladet enkelte gode jorunalister vide, at de selv i det ene eller det andet tilfælde kan undersøge, hvordan helbredelsen er gået for sig.

De skal ikke blive uvidende. De skal heller ikke blive overbevist, De skal blive helbredt. Jeg er her ikke for at overbevise mennesker, jeg føler mig forpligtet til at helbede mennesker.

Nu beder jeg Dem om ikke at opholde Dem her endnu om natten eller måske dagen, men fredeligt gå hjem. De ville bestemt hellere være her i morgen end på mandag, men jeg har vigtige aftaler at gøre andre steder, som ikke er til gavn for mig, men vil være til stor nytte for Dem. Og så kan jeg ikke udeblive, jeg må passe dette.

Jeg vil ikke sige noget til, om nogen muligvis bliver her endnu en nat. Så vidt det er Dem muligt, beder jeg Dem om at gå hjem eller opsøge Dem et natlogi. Jeg har jo heller ikke selv husly, jeg har jo heller ingen seng; jeg har givet min seng bort, og når jeg er et andet sted, kan jeg jo heller ikke benytte nogen seng, fordi jeg slet ikke kommer til at sove. Jeg har lagt mig efter klokken 8, og har knapt ligget en time, men har endnu ikke fået sovet.

Tale af Bruno Gröning, Traberhof ved Rosenheim, 15.10.1949 om aftenen.

"Jeg kan fuldt og helt sætte mig i Deres sted."

Jeg vil ikke fortælle Dem mere om mig selv her, jeg vil kun sige til Dem, at De ikke skal blive her udenfor i nat, så De måske også bliver forkølet, ved siden af hvad De ellers har af sygdom.

Hav blot tålmodighed til mandag, det er et undtagelsestilfælde, fordi jeg ikke kan gøre det anderledes, og ikke kan lade Dem vente; det vil jeg ikke.

Kilde:

Bruno Gröning Stiftelsen arkiv